

از قانون هواپیمایی کشوری مصوب ۱۳۲۸/۴/۲۸

شماره ابلاغ: ۸۵۹۱ شماره انتشار: ۱۳۳۰ تاریخ ابلاغ: ۱۳۲۸/۰۶/۱۸ تاریخ روزنامه رسمی: ۱۳۲۸/۰۶/۲۰

ماده ۶ - شورایی به نام شورای عالی هواپیمایی کشوری در نخست وزیری تشکیل و دارای ۱۱ نفر عضو به ترتیب زیر خواهد بود که برای مدت سه سال انتخاب می شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

۱ - رئیس کل هواپیمایی کشوری.

۲ - یک نفر از اعضای عالی مقام هواپیمایی کشوری به انتخاب وزیر راه.

۳ - یک نفر از قضات عالی مقام به انتخاب وزیر دادگستری.

۴ - یک نفر از امرای نیروی هوایی شاهنشاهی به انتخاب وزیر جنگ.

۵ - یک نفر نماینده عالی مقام از وزارت اقتصاد به انتخاب وزیر اقتصاد.

۶ - یک نفر نماینده عالی مقام از وزارت کشور به انتخاب وزیر کشور.

۷ - یک نفر نماینده عالی مقام از وزارت امور خارجه به انتخاب وزیر امور خارجه.

۸ - یک نفر نماینده عالی مقام از سازمان برنامه به انتخاب مدیرعامل سازمان برنامه.

۹ - یک نفر از اعضای اطاق بازرگانی تهران به انتخاب رئیس اطاق.

۱۰ - یک نفر از اعضای اطاق صنایع و معادن ایران به انتخاب رئیس اطاق.

۱۱ - یک نفر متخصص حقوق هوایی به انتخاب وزیر راه.

مدیرعامل شرکت هواپیمایی ملی ایران و یک نفر نماینده از مؤسسات هواپیمایی خصوصی داخلی در جلسات شورا شرکت نموده ولی حق رأی ندارند.

تبصره ۲ (الحاقی ۱۳۴۷/۰۱/۲۱) - در مواردی که وزارتخانه ها و ادارات دولتی و سازمان ها و شرکت ها وابسته به دولت مقرراتی تهیه و تنظیم مینمایند که ممکن است به نحوی از انحاء با مسائل مربوط به هواپیمایی کشوری ارتباط پیدا کند موظفند قبلاً نظر شورای عالی هواپیمایی کشوری را جلب کنند.

ماده ۲۱ - دولت می تواند به پیشنهاد اداره کل هواپیمایی کشوری با صدور تصویب نامه ایجاد هرگونه ساختمان یا مانع دیگری را در فاصله معینی از حدود یک فرودگاه یا تأسیسات مربوط به تأمین بی خطری پرواز هواپیماها ممنوع یا محدود سازد مگر در صورتی که ساختمان یا مانع مزبور موجب خطری به پرواز هواپیماها نگردیده و مورد موافقت اداره کل هواپیمایی کشوری قرار گرفته باشد چنانچه خسارتی مستقیماً و منحصرأ در نتیجه این ممنوعیت یا محدودیت به کسی وارد گردد باید از طرف اداره کل هواپیمایی کشوری جبران شود. در صورتی که ساختمان یا مانع دیگری که مطابق این ماده ممنوع یا محدود شده باشد در اطراف یک فرودگاه کشوری یا تأسیسات مربوط

به تأمین بی خطری پرواز هواپیماها قبل از اجرای این قانون موجود بوده دولت می تواند مطابق ماده ۱۹ برای برداشتن یا محدود ساختن آن اقدام نماید.